

Mrtví

Do řady!

Šeptám mu znaky,
ruce dej zpátky.
Říkám mu příklady,
řvu na něj důkazy.
Snímám mu klapky z očí
a on nechce a nepochopí.
Svině v rouše beránčím
tváří se jak velebnej pán.
Bleju z těch jeho perfektních fíglů
a shromažďuje svý drobný hříšky.
Zobe s úsměvem argumenty
a když dojde na lámání chleba.
Ať chce číst z listu,
doma má z bronzu bustu.
Bustu toho svýho anděla,
dělat chce to, co ona nedělá.
Snímáš jí klapky z očí
a ona nechce a nepochopí.
Město plný vepřáků,
jen tak lehce zašustěj.
Co se doma nechytaj,
když tu špínu opustěj.